O TEK BAŞINA BİR MİLLET İDİ

Contributed by ulku2
Tuesday, 17 August 2010 12:49 - Last Updated Tuesday, 24 August 2010

Nasıl ki, koca bir incir ağacının bütün özellikleri küçücük bir incir çekirdeğinde saklı ise ve nasıl ki, bu çekirdeğin özünde mevcut özellikler, ancak çileli fakat verimli bir ortamı ifade eden karanlık ve rutubetli toprağın altında ortaya dökülebiliyor ve filizlenip gün yüzüne çıkabiliyorsa, tıpkı bunun gibi bir milletin temel özelliklerini özünde taşıyan "çekirdek şahsiyet"ler de çileli ve ıstıraplı siyasal ve sosyal ortamlarda gelişebiliyorlar, olgunlaşabiliyorlar, sonra da hizmet ve eser verebiliyorlar. Tarih, böyle bir süreçten geçmemiş, ne bir peygamberi, ne bir evliyayı, ne bir alimi, ne bir dehayı, ne bir sanatçıyı ne de bir Başbuğu kaydetmiştir. Toplumlar,ancak böyle eritici ve erdirici ortamlarda yetişmiş kutup şahsiyetler tarafından karanlıktan aydınlığa, vahşetten medeniyete, darlıktan bolluğa, esaretten hürriyete, Ergenekon'dan Kızılelmaya ulaştırılabilmişlerdir. Onlar tek başlarına, adeta bir millet gibidirler.

Türk milleti özellikle devlet kurtaran, imparatorluk kuran böyle abide şahsiyetleri yetiştirmekte oldukça verimli bir toplum olagelmiştir. Tarihimiz, destanlarımız, halk hikayelerimiz, türkülerimiz hep kahramanlarımızı anlatır durur yüzyıllar boyunca. Buna da şaşmamak gerekir. Çünkü, bizim kadar hareketli, bizim kadar geniş coğrafyalara ve köklü medeniyet alanlarına girmiş çıkmış yeryüzünde başka bir millet yoktur. Böyle geniş ve riskli coğrafyalar her alanda yetişmiş kahramanlar olmadan ne fethedilebilirdi ne de yönetilebilirdi.

Yakın tarihimize baktığımızda, üç kıtadan çekilip sığındığımız ikinci Ergenekon'umuz olan Türkiye'mizi kurmak ve

korumak için nice adı bilinen ve bilinmeyen kahramanlarımız terlerini, kanlarını, hatta canlarını feda etmek zorunda kaldılar. Bunlardan bazıları binlerce kahramanın Başbuğu olarak tarihi görevler üstlendiler. Atatürk gibi, Türkeş gibi.

Cumhuriyet döneminin biri kurucu diğeri koruyucu bu iki Başbuğu, Mete'den Alparslan'a, Osman Gazi'den Fatih'e, Yavuz'dan Kanuni'ye uzanan Başbuğ şahsiyetler silsilesinin 20. yüzyıldaki temsilcileri olmuşlar, Türk milletinin devletiyle vatanıyla hür ve bağımsız olarak sonsuza kadar yaşaması ülküsü için gece demeden, gündüz demeden, yaz demenden kış demeden büyük bir inanç, azim ve kararlılıkla mücadele etmişler, böylece Türk milletinin gönlünde taht kurmuşlardır..

Başbuğ sıfatıyla özdeşleşen Alparslan Türkeş'in, yetiştirdiği Ülkücü Gençlik ile birlikte Türk milletinin ebedi bekasını temin etme yolunda vermiş olduğu fikri ve fiili mücadele sonucunda, Soğuk Savaş döneminin bir sıcak cephe ülkesi olan Türkiye'nin, Sovyet destekli komünist bir darbeyle bir Afganistan, bir Macaristan olması önlenebildi ve böylece Türkiye Cumhuriyeti korunabildi.

O Bir Esir Türk İdi

Türkeş, Birinci Dünya Savaşı'nın bütün acımasızlığıyla sürdüğü 1917 yılında, İngiliz işgali altındaki Kıbrıs'ta dünyaya geldiğinde bir tarafta Osmanlı Türk İmparatorluğunun idam sehpasında hesabı görülüp ipi çekiliyor, diğer tarafta Rusya'da Lenin önderliğindeki Komünist İhtilal başarıya ulaşıyor ve milyonlarca Türkün esaretinin yeni bir dönemini başlatacak olan Sovyetler Birliği'nin temelleri atılıyordu.

Kan ve barut kokuları arasında, İngilizin ve Rumun kin ve nefret saçan bakışları altında bir "Esir Türk" çocuğu olarak milli ve dini kimliğini daha o yaşlarda iliklerine kadar hissetmeye başladı. Bir tarafta ezan sesleri diğer tarafta çan sesleri. Bir tarafta Türkçe, diğer tarafta İngilizce, Rumca yani "yavurca". Bir tarafta kopkoyu nefret dolu İngiliz ve Rum işgalindeki küçücük bir ada Kıbrıs, karşı tarafta bu işgalcilerin ağa babaların işgaline direnen koskoca bir Anavatan, Türkiye. Bir tarafta çileli bir aile ortamı, diğer tarafta bu esaret ortamında imanını ve Türklüğünü usta bir mimar gibi şekillendiren öğretmenlerinin eğitim verdiği okul ve sokak ortamı. Böylece O'nun İçindeki Türklük ateşi bir çıra gibi tutuşuyor, İslam imanı ve Türkiye sevdası olgunlaşıyor, "Esir Türk" sözü anlam kazanıp kafasında ve kalbinde her geçen gün derinleşiyordu. Adeta ileride Dünya Türklüğünün bütün dertlerini, acılarını, umutlarını kendi öz benliğinde duyacak, yaşayacak, yaşatacak ve bu uğurda bin bir çileyi göğüsleyecek bir "Başbuğ Şahsiyet" yetiştiriliyor, onun gönlü, aklı, dili, eli bir dantel gibi ilmek ilmek işleniyor, geleceğe hazırlanıyordu. İşte tam bu noktada düşünmek lazım: Bu potansiyelle yüklü üstün kişilik, mesela Kayseri'de, Anadolu'nun göbeğinde dünyaya gelseydi, İman ve Türklük alanında bu kadar derinlikli, bu kadar verimli işlenebilir miydi ?.

O Bir Asker İdi

Artık onun içine bir “kurt” düşmüştü. Her geçen gün büyüyen büyüdükçe daha çok kemiren bir kurt. Türk milletinin bağrından çıkan Türk Ordusu’sunun şerefli ocağında pişmek, bu yolun olgun ve cevval bir yolcusu olmak için adeta gemileri yakıp denizin karşı tarafına, Anavatan Türkiye’ye geçmişti, takvimler 1933’ü gösterdiğinde. İstanbul’da Kuleli Askeri Lisesi’ne kayıt yaptırdı. Başarıyla bitirdi. Sonra 1938’de Ankara’da Harbiye’den mezun oldu. Memleketin dört bir yanında başarılı hizmetler verdi. Asker ocağında milletinin bağrından kopup gelen genç insanlarını daha yakından tanıdı. O çok yönlü bir kişilik sahibi idi. Askerlik görevini yürütürken Türklüğün her meselesini kendine dert edindi. Çözümü için fikirler üretti, yazılar yazdı, önerilerini devrin en üst makamlarına iletti. Türklük davasının diğer beyinleriyle buluş, konuştu,yazıştı. O sadece kadrolu bir devlet memuru olamayacak kadar doluydu, dertliydi, ateşliydi, cevvaldi. Bu yüzden başına bir çok “iş” açılmıştı. 1944 yılında “Türkçülük ve Turancılık” suçlamasıyla dava arkadaşlarıyla birlikte yargılandı, tutuklandı, tabutluklarda işkencelerden geçirildi. Yılmadı, yıkılmadı. Olgunlaşarak yoluna devam etti.

O “Kudretli Bir Albay” İdi

1960 yılına gelindiğinde tarihe 27 Mayıs İhtilali olarak geçecek olan askeri müdahalenin şartları artık olgunlaşmıştı. Ülkede kardeş kavgasını önlemek ve memleketi kalkındıracak bazı temel reformları gerçekleştirmek amacıyla askeri bir müdahaleyi amaçlayan ihtilalci bir komiteye dahi olmak zorunda kalan Türkeş, Milli Birlik Komitesi'nin ülke yönetimine el koyduğunu açıklayan bildirisini 27 Mayıs sabahı radyodan okuyan "İhtilâl'in kudretli Albayı" idi. Kurmay Albay Alparslan Türkeş İhtilâl hükümetinde Başbakanlık Müsteşarlığı görevini üstlendi. Bu görevi esnasında Devlet Planlama Teşkilatı, Devlet İstatistik Enstitüsü ve Türk Kültürünü Araştırma Enstitüsü gibi kurum ve kuruluşları kurdu.

Kısa süre içinde Milli Birlik Komitesi üyeleri arasında görüş ayrılıkları su yüzüne çıkmaya başladı. Komite içindeki Marksist düşünceye yakın üyeler iktidarı en kısa zamanda, demokrasi içinde tek başına iktidar olma şansını kaybeden, bu sebepten gerçekleştirilen ihtilali kendi iktidarına köprü yapmak isteyen CHP’ye devretmek istiyorlardı. Türkeş ve arkadaşlarının oluşturduğu grup ise ülkenin temel alt yapı sorunlarını çözecek ana reformları gerçekleştirmek ve kamplara ayrışmış toplumun yeniden barış ve kardeşliğini sağlamak için belli bir süreye ihtiyaç olduğunu savunuyor ve bu sebepten en az beş sene sonra tekrar demokrasiye geçilmesini istiyorlardı. Bu iki grup arasındaki görüş ayrılıkları Menderes ve arkadaşlarının akıbetleri konusundaki farklı yaklaşımlar nedeniyle gittikçe derinleşiyordu. Türkeş Menderes ve arkadaşlarının idamına karşı idi. Onların belli bir süre yurt dışına gönderilmesinin daha uygun olacağını ifade ediyordu.

Derinleşen görüş ayrılıkları sonunda meyvesini verdi ve 13 Kasım 1960'ta Kurmay Albay Alparslan Türkeş ve "ondörtler" olarak bilinen arkadaşları Komite'nin diğer üyelerince emekliye sevkedilerek tasfiye edildiler ve zorla evlerinden alınıp yurtdışında görevlendirilmek bahanesiyle sürgüne yollandılar. O da 19 Kasım'da Türkiye'nin Hindistan Büyükelçiliği müşaviri sıfatıyla sürgüne gönderdi.1961-62 1963 yılına kadar 2,5 yıl, yönetimi elinde bulunduranlarca Alparslan Türkeş'in Türkiye'ye dönmesine müsaade edilmedi.

O Bir Başbuğ İdi

Nasıl ki ham petrolden faydalanmak için onu derin kazanlarda yüksek sıcaklıklarda önce eritmek sonra da kaynatarak özünde mevcut olan benzin, mazot gibi ürünleri ortaya çıkarmak gerekiyorsa tıpkı bunun gibi “potansiyel olarak en güzel şekilde yaratılan” bir insanın özünde mevcut olan iman, aşk, sabır, cömertlik, iyilik,

alçakgönüllülük,cesaret, cevvaliyet gibi olgun rahmani sıfatlar yaşanan çileli ortamların yükselen sıcaklığında nefsin kirlerinden, paslarından, tozlarından temizlenmesiyle günyüzüne çıkar, özel hayata yön ve renk verir, bireysellikten toplumsallığa açılır, hizmet olur, eser verir. İşte Alparslan Türkeş'in çocukluğundan ölümüne kadar yaşadığı süreç kendisi için arındırıcı, olgunlaştırıcı bir hareketliliğe, sıcaklığa ve bereketliliğe vesile olmuştur. Bu, Allah rızası yolunda Türk milletinin hizmetine sunulmuş bir hareketlilik ve bereketliliktir. Bu sebepten sürgünden dönüşün ardından milli hedeflere odaklı siyasi oluşumları başlatırken engellerle, entrikalarla, tuzaklarla, iftiralarla dolu dikenli ve yokuş bir yol tutmuştu, kendisine ve dava arkadaşlarına. Doğrudan çileye talip olmaktı bu.

Soğuk Savaşın acımasızca sürdürüldüğü bir dönemde, bu savaşın sıcak bir cephe ülkesi olan ülkemizde Türk milletine, özellikle milletin geleceği olan Türk gençliğine içinde bulunulan tehlikeleri, çetin zorlukları ülkü ve umut aşılayarak anlatmak gerekiyordu. Karış karış gezdi Anadoluyu, anlattı hiç usanmadan, Türkün şanlı geçmişini, umut dolu geleceğini. Tarihin milletler mücadelesi olduğunu, komünizmin Rus emperyalizminin öncü bir aleti olduğunu, kızıl emperyalizmin bütün Türk illerini işgal ettiğini, bu kızıl ejderhanın son bağımsız Türk devletini, Türkiye Cumhuriyetini de yalayıp yutmak istediğini, imanımızı güçlendirmek, İslamı yaşamak gerektiğini, şahsiyetli olmayı, kutsal davalarda gerektiğinde şehit olabilmeyi, ilim öğrenmeyi, güzel ahlaklı olmayı anlattı, usanmadan bıkmadan.

Umutlu olmayı öğretti. Milleti, devleti, insanı sevmeyi öğretti. "Korkmayın, üzülmeyin komünizm kahrolacak Sovyetler Birliği yıkılacak" dedi. "Esir Türk illerinde bağımsız Türk cumhuriyetleri kurulacak" dedi. "İlim öğrenin, gelecek çağ ilim çağı, bilgi çağı olacak" dedi. "Gönül seferberliğine çıkın" dedi. "Bağlayın milletin gönüllerini, sevgiyle birbirine" dedi. "Bölmeye çalışacaklar çünkü bu milleti" dedi. "Tedbir alın dedi", devletin en üst makamında oturanlara.

Kulak kabartı millet, özellikle gençlik. Sonra her olay, her gelişme haklı çıkardı O'nu. O haklı çıktıkça, etrafında kenetlendi binler, yüzbinler, milyonlar. Hiçbir zaman gururlanmadı etrafına toplanan milyonlara bakıp. Allah'tan bildi bütün bunları. Şükretti. Önü kara eylüllerde kesildiğinde, binlerce evladı işkencelerden geçirildiğinde, onlarcası sehpalarda ipe çekildiğinde, yine Allah'a sığındı, sabırla, inançla dayanmaya çalıştı bütün kahpeliklere, kahreden zulümlere. İşte bütün bunlar O'nun ve dava arkadaşlarının Yusufça çilesiydi, Yunusça olgunlaşmasıydı. Böylece kemale ulaştı O'nun Başbuğluk sıfatı.

O Bir Alp Eren İdi

Çileli ortamlarda arındıkça nefsi, güç buldu "Rabbi'inin kendi özünden üflediği ruhu". Açıldı üst boyutlara, ötelerin ötesine. "Eren"liğe yol buldu. Zaten doğuştan Alp idi. Böylece Alp Eren oldu. Bu yüzdendir; kafirlerin ve zalimlerin O'ndan korkması, yine bu yüzdendir; mümin ve mazlumların O'nu sevmesi. Yine bu yüzdendir; hak bildiği yolda yürürken kınayanların kınamasından korkmaması. Müjdeler aldı O, Muhammedi kanallardan, en karanlık günlerde, "sabret, dayan, yakındır zaferi, savunduğun davanın" diyen .

Evet O bir Alp Eren idi. Bir yüzü Yavuz idi, diğer yüzü Yunus. Yavuz Yunusun emrinde oldu hep. Bazen kavurucu sıcak altında konuşurken kürsüde, bir avuç bulut gelirdi, dururdu tam tepesinde, gölge etmek için. Haberi yokmuş gibi davranırdı, derin bir şükür içinde. Dua ederdi gizlice, alnı secdede saatlerce. Çoğu kimse bilmezdi, kıldığı namazı, yaptığı niyazı. Ziyaret ederdi Allah dostlarını, gecenin kör karanlıklarında. Dinlerdi onları, derin bir saygı içinde.

Evet O bir Alp Eren idi. Bölücü terörün kudurduğu günlerde, sahip çıktı bu ülkenin doğulusuna, batılısına, güneylisine kuzeylisine. Tabana indirtmedi kanı kavgayı. Elinin tersiyle itti ayağına kadar gelmiş iktidarı, bu güzel ülkenin bu güzel insanlarının birliği, kardeşliği ve kutlu geleceği için.

Evet O bir Alp Eren idi. Gökler ağladı, lapa lapa kar oldu düştü toprağa, milyonlar göz yaşı döktü gönüllerine gömdüler, o Hakk'ın rahmetine kavuştuğunda. Bir araya geldiklerinde büyük bir güç olduklarını bir kez daha öğretti, yiğit evlatlarına. Müjdeledi yaklaşmakta olan siyasi zaferlerini.

O "Milliyetçi - Mukaddesatçı – Demokrat" Bir Bilge Lider İdi

Türkeş ve dava arkadaşlarının, "Türkiye'nin fakirlik ve cehalet zincirinden bir an önce kurtularak milletler mücadelesinde en öne geçmesini, bütün esir Türk illerinin bağımsızlığına kavuşmasını, İslam ülkeleri arasında verimli ve güçlü bir kardeşliğin sağlanmasını ve nihayet her türlü sömürü ve zulümden arınmış huzurlu bir dünya kurulmasını" amaçlayan siyasi hedefleri de vardı. Bu yolda fikirler geliştirdiler, projeler ürettiler, kadrolar yetiştirdiler ve amaçlarını gerçekleştirmek için demokratik yollardan iktidara talip oldular. Bu mücadelelerinde çoğu kez yolları kesildi. Saldırılara uğradılar korkmadılar, iftiralara muhatap oldular yılmadılar. Sarsılamaz bir imanla yürüdüler, hak belledikleri yolda, birlik ve bütünlük içinde.

Nihayet 1990'lı yıllarda dünya çapında yaşanan gelişmeler sonucunda, yıllar öncesinde ortaya koydukları temel tezleri birer birer gerçekleşti. Kısacası tarih Türkeş'i haklı çıkardı. En uzlaşmaz muhalifleri bile onun fikirlerini savunmak durumunda kaldı. Bazıları O'nu, ancak bölücü eşkıyanın kurşunlarının vızıltılarını yakından duyunca anlayabildi. Ömrünün sonuna doğru bu ülkenin ortak vicdanını, ortak aklını, ortak gönlünü temsil etti. O milliyetçiliğin özünde mevcut olan mukaddesatçılığı ve demokratlığı günyüzüne çıkardı. Milliyetçi Mukaddesatçı Demokrat bir lider olarak bu ülkede siyasal ve toplumsal uzlaşmanın güvenilir adresi oldu. Sosyal barışa ve demokratik gelişmeye önemli katkılarda bulundu. Ömrünün sonuna doğru Türk milleti O'nu daha yakından tanıma imkanına kavuştu. Ve Türk milleti Türkeş'i çok sevdi. Bu sevgisini, göklerin gözyaşları altında Cumhuriyet tarihinin en kalabalık cenaze törenini düzenleyerek gösterdi.

O'nu rahmet ve minnetle anıyoruz.

Ruhu şad, mekanı cennet olsun.

Kazım ÜTÜK